

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 3. napján kelt 22.P.20.645/2019/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 17.500 (Tizenhétezer-ötszáz) forint + áfa perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg 56.000 (Ötvenhatezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy az általa üzemeltetett portálon ...-án megjelent „...” című cikkében valótlanul állította, hogy a felperes pénzt és „bármit” kínált egy küldöttnek, ha a ... tisztújító kongresszusán ... szavaz, valamint azzal, hogy ugyanezen cikkben, valamint a fenti hírportálon ...-án „...” című cikkben valótlanul állította, hogy a a felperes megbízásából kínált pénzt és „bármit” egy küldöttnek, ha ... szavaz a párt tisztújító kongresszusán, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát.
- [2] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a fenti jogsértés miatt magánlevélben fejezze ki sajnálkozását, egyúttal feljogosította a felperest, hogy a levelet hozza nyilvánosságra.
- [3] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 700.000 forintot, valamint annak ... napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

- [4] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [5] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 76.200 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak az adóhatóság külön felhívására 72.000 forint kereseti illetéket.
- [6] Ítéletének indokolásában hivatkozott a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, a 2:43. § d) pontjára, a 2:45. § (2) bekezdésére, továbbá a 2:51. § (1) bekezdésére, valamint a 2:52. § (1)-(3) bekezdéseire.
- [7] Rögzítette, hogy az alperesnek kellett bizonyítania, hogy a sérelmezett tényállítások tartalma megfelel a valóságnak. Az alperes által csatolt bizonyíték, a hangfelvétel vonatkozásában hangsúlyozta, hogy azon nem a felperes beszél, és nem is hangzik el olyan állítás, mely szerint a felperes, vagy a megbízásából bárki más kínált volna pénzt, vagy „bármit” egy küldöttnek, ha ... szavaz. Hangsúlyozta, hogy annak ellenére, hogy a felperes politikai közszereplő, nem köteles túrni a személyére vonatkozó sértő, valótlan tényállításokat. Köztudomású tényként értékelte, hogy nyilvánvalóan sértő egy politikusra nézve az, hogy pénzt, vagy bármit kínál más személynek, ha az az általa kért módon szavaz. Ezzel gyakorlatilag az alperes korrupcióval hozta összefüggésbe a felperest.
- [8] A jogsértés megállapítását meghaladóan az alperest elégtételadásra is kötelezte. A jogsértés nyilvánossága miatt feljogosította a felperest a magánlevél nyilvánosságra hozatalára.
- [9] A sérelemdíj vonatkozásában figyelembe vette, hogy a jogsértés két különböző írásban valósult meg, az ismétlődő jellegű volt, illetve azt is, hogy az alperesi felróhatóság igen súlyos volt, mivel a felvétel alapján bárki számára nyilvánvaló, miszerint nincs arról szó, hogy akár a felperes, akár megbízásából bárki más tett volna ajánlatot egy küldöttnek. Értékelte azt is, hogy a bíróság korábban jogerősen kötelezte az alperest a perbeli cikkek miatti helyreigazításra, azonban azoknak az alperes nem tett eleget.
- [10] A felperes nem bizonyított a köztudomású hátrányokon felüli további káros következményt, ezért az általa kért összegnél alacsonyabb mértékben állapította meg a sérelemdíj mértékét.
- [11] A perköltségről a Pp. 83. § (1) és (3) bekezdése alapján határozott, figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint a felperes által igényelt sérelemdíj nem volt nyilvánvalóan eltúlzott mértékű.
- [12] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte. Másodlagosan a sérelemdíj mértékének 100.000 forintra való mérséklését indítványozta. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaira alapította.
- [13] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy nem bizonyította a kifogásolt közlés valóságát. A beszélgetésből egyértelműen kiderül, hogy a felvételen hallható személy a felperes nevében tesz ajánlatot, amikor azt mondja, hogy: „bármi, pénz kell, adom”. A cikk tartalmazza a hangfelvételt és egyértelművé teszi, hogy azon olyan személy hallható, aki a felperes megbízásából tesz ajánlatot. A cikkekben sehol nem állította azt, hogy a felvételen a felperes beszélt.
- [14] Indokolatlan a sajnálkozást kifejező levél formájában történő elégtételadásra való kötelezés. A töretlen bírói gyakorlat ugyanis egységes abban, hogy az elégtételadás körében nincs arra vonatkozó

jogszabályi lehetőség, hogy a jogsértőt bocsánatkérésre kötelezzék.

- [15] A sérelemdíj vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül, az ellenzékben történő politikai pártok körüli botrányok széles körű közérdeklődésre tartanak számot. A felperes az őt ért hátrányok körében az érvényesített összegű sérelemdíj vonatkozásában azt megalapozó többlettényállást nem igazolt.
- [16] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [17] Hangsúlyozta, hogy nem azt sérelmezte, hogy az alperesi cikkekben azt írták volna, miszerint ő beszél a felvételen, hanem azt, miszerint abban valótlanul állították, hogy anyagi előnyöket kínált küldötteknek azért, hogy az egyik elnökjelöltre szavazzanak.
- [18] Kiemelte, hogy a sérelmezett közléseket tartalmazó cikkek vonatkozásában a jogsértés ténye jogerősen megállapításra került a sajtó-helyreigazítás iránti perekben.
- [19] Az elégtételadás vonatkozásában álláspontja szerint a kereseti kérelme megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak, a jogsértés elismerését nem kérte.
- [20] A sérelemdíj vonatkozásában hangsúlyozta, hogy helytállóan értékelte az alperesi felróhatóságot az elsőfokú bíróság, illetve azt is, hogy a jogsértés ismétlődő jellegű volt. Az alperes fellebbezési érvelése pedig azt támasztja alá, hogy éppen magasabb összegű sérelemdíj megállapítása lett volna indokolt.
- [21] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.
- [22] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [23] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése és a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [24] A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság részletesen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.
- [25] A fellebbezéssel kapcsolatosan a Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy a sérelmezett közléseket tartalmazó cikkek tényleges mondanivalója - a PK 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezés alapján - nem az, hogy a felperes, vagy más személy beszélt az írásokban hivatkozott hangfelvételen, hanem azt közölték, hogy a felperes anyagi, vagy egyéb jellegű ellenszolgáltatást kínált azért, hogy a küldöttek az általa támogatott személyre szavazzanak. Ezen állítást alátámasztó szövegrész a csatolt hangfelvételen nem hallható. Habár a felperes neve megemlítésre kerül, de nem olyan jellegű szövegkörnyezetben, ami alapján az alperesi állítások valóságosak lennének. A másodfokú bíróság e körben rámutat, hogy ezen állítással kapcsolatos vizsgálatot a Fővárosi Ítéltábla, mind a 32.Pf.21.104/2018/5., mind a 2.Pf.21.334/2018/4. számú ítéleteiben foglaltak szerint elvégezte, és azon perekben sem találta azt bizonyítotttnak.
- [26] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja szerinti szankció alkalmazását, az

elégítéladást a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően rendelte el. A fellebbezési érveléssel ellentétben bocsánatkérésre, és így a megbánás kifejezésére az elsőfokú bíróság az alperest nem kötelezte.

- [27] A sérelemdíj mértékének csökkentésére a Fővárosi Ítéltábla nem látott indokot. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte e körben a jogsértés többszöri megvalósulását, valamint azt, hogy a közlés korrupciós cselekményt állított, amely a politikusokba vetett közbizalom megingásához vezethet.
- [28] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán a perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg.
- [29] Az alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 56.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint.

, 2020. január 28.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő